

PETIȚIE

Către

Înalta Curte de Casație și Justiție
Secția de Contencios Administrativ și Fiscal
Bd. Octavian Goga, nr. 2, tronson I
S3, 030982, București
Dosar 1.759/1/2022

Solicit Înaltei Curți de Casație și Justiție a României **să dea soluție legală** cu privire la calea de executare silită a obligațiilor stabilite în sarcina debitorului guvernul României prin Decizia Înaltei Curți cu numărul 2370/8 mai 2019 în dosarul 1442/2/2015, respectiv obligația de a adopta o hotărâre de guvern sub sancțiunea unor penalități de 1000 de lei pe zi pentru fiecare creditor din dosar.

Constat cu revoltă **încălcarea drepturilor mele civile** precum și **încălcarea statului de drept** de către debitorul guvernul României, în mod cinic, continuat și sub toate obligațiile constituționale care îi sunt atribuite. Astfel, prin efectul legilor privatizării Petrom (49/1997 și 55/2003), am obținut dreptul de a cumpăra o parte din acțiunile societății la prețul de la momentul privatizării, iar acest drept a intrat în circuitul civil. Dar a rămas un **drept iluzoriu** până astăzi, neonorat de guvern, care a ales, din culpă, **să nu pună în executare** aceste legi. Tot guvernul a ales să ignore aceste drepturi pentru toți cei aproximativ 75000 de angajați ai Petrom, colegi și foști colegi, începând cu data adoptării OG49/1997 și până la momentul privatizării în 2004.

Pentru a îmi vedea drepturile respectate, am cerut și câștigat în instanță, împreună cu aproximativ 23000 de foști colegi, **obligarea guvernului la respectarea legii**, prin efectul Deciziei Înaltei Curți din 8 mai 2019. Nici sub această obligație judecătorească și nici sub presiunea penalităților semnificative, guvernul nu și-a asumat și nici nu a îndeplinit obligația până astăzi, la mai mult de 3 ani de la decizia rămasă definitivă și executorie. Dând dovadă de cinism, Ludovic Orban, primul ministru în funcție la sfârșitul anului 2019 declară că nu știe nimic de această decizie a Înaltei Curți. Doi ani și jumătate mai târziu, guvernul Ciucă adoptă în regim de urgență HG746 în care **achiesează la penalități și recunoaște obligația** dar alege să nu o respecte, punând în vânzare în mod ilegal numai 1% din acțiunile Petrom, și acestea amânate sub motivarea unor legi care nu sunt incidente OG55/2003.

De asemenea, odată cu începerea executărilor silită, guvernul, prin apărarea activă și presiunile exercitate asupra Judecătoriei Sectorului 1 București și asupra executorului ales, **încalcă flagrant drepturile mele constituționale, dar și statul de drept**. Ca autoritate publică centrală, guvernul, într-un stat de drept, aflat în fața unei decizii definitive, este obligat nu numai să nu se împotrivescă, ci să se autoexecute. Executarea silită este un mecanism îndreptat împotriva debitorilor care nu vor sau nu pot să își respecte obligațiile legale sau stabilite în justiție. Ori statul, reprezentat de guvern, trebuie **să își respecte propriile valori și propria lege**. Aceste valori, legi și obligații nu sunt opționale. Nimeni nu este

mai presus de lege. Sau dacă sunt, cei condamnați penal, oare nu știau că executarea pedepsei este opțională? Că puteau ăa nu o executa?

Ce putere am eu, cetățean de rând, să mă lupt cu un guvern care alege să îmi ignore drepturile civile, să ignore legea adoptată de Parlament și să ignore chiar și obligațiile instituite în sarcina sa de curtea supremă a justiției românești, chiar sub sancțiunea unor penalități maxime permise de lege?

Începând cu 2004, procentul de 8% din Petrom a generat anual dividende în valoare de cel puțin 80 de milioane de lei. Adică 20 de milioane de dolari pe an. Ce a făcut guvernul? A încasat acești bani și a crescut salariile politicianilor. Pentru noi, ce a făcut guvernul?

În ultimii 20 de ani, pe tema drepturilor mele rezultate din calitatea de angajat Petrom, am fost mințit, înșelat și ignorat de prea multe ori. Miniștri, oameni de afaceri puternici, lideri de sindicat și chiar guvernul s-au întrecut la ilegalități. Dintre ei, toți au răspuns în fața legii. Guvernul, când o va face?

În fața acestui comportament abuziv, **accesul la justiție mi-a fost cel puțin îngreunat**, dacă nu imposibil. Plătesc avocați de 20 de ani, și ar trebui să plătesc în continuare mii de lei pentru reprezentare juridică, procese peste procese, amânări peste amânări, taxe de timbru și taxe de executare silită. Pentru un drept legitim, validat, pe care **guvernul nu vrea și nu vrea** să îl recunoască și să îl respecte.

Împreună cu alți peste 8000 de foști angajați Petrom, toți creditorii în decizia ICCJ 2370/8 mai 2019, am ales să cedez drepturile rezultate din decizie către firma PetroActive, cu care rămân partener, care s-a angajat să gestioneze toate dosarele de executare silită în țară și în străinătate. Firma gestionează pentru mine procesul de executare silită, investind prin asumarea costurilor semnificative de bani, timp și cercetare juridică și executare. Astfel îmi văd promovate drepturile legale că fost angajat Petrom și pot începe să cred că aceste drepturi nu rămân iluzorii. Iar o parte semnificativă din sumele rezultate îmi vor reveni la sfârșitul executării. **Sunt partener cu PetroActive, îi susțin moral și cu orice acțiune necesară în justiție.**

În total, în dosarul 1442/2/2015 de la Înalta Curte am fost 23000 de foști colegi. Dintre aceștia, 8000 au cedat către PetroActive și poate încă 1000-2000 sunt reprezentați de alți avocați. Dar cu restul de 13000 de colegi, ce se întâmplă? Ei nu și-au putut cere drepturile. Pentru ei, drepturile rămân iluzorii. Justiția nu i-a ajutat. Guvernul i-a ignorat, chiar împotriva legii.

Ne vrem drepturile respectate! Vrem un guvern care să își respecte obligațiile constituționale și statul de drept! **Vrem o justiție corectă și imparțială!**

Am citit mesajele de Ziua Justiției:

- „Ceea ce diferențiază însă serviciul public al justiției de oricare alt serviciu public este rolul acestuia de *a proteja drepturile cetățeanului, indiferent dacă încălcarea provine din partea unui particular sau a statului însuși.*”, Corina Corbu, Președinta Înaltei Curți
- „România trebuie să demonstreze că justiția sa funcționează 100%”, Nicolae Ciucă, Prim Ministru în funcție
- „Ziua Justiției îmi oferă posibilitatea să vă promit că *nu voi mai sugera judecătorilor să fie mai atenți când pronunță soluții în care sunt părți instituțiile statului!*”, Mădălina Afrăsinie, Tribunalul București

Opriti furtul din justiție în interesul imediat al instituțiilor statului! Protejând oamenii din aceste instituții nu faceți decât să dați un exemplu negativ întregii societăți: la noi așa se face, se fură, se face trafic de

influentă, se încalcă legea?? Dacă voi așa faceți, restul societății de unde să mai ia exemple pozitive? Sprijiniți Justiția să își facă datoria până la capăt, să respecte drepturile civile, pentru că tocmai aceste drepturi sunt baza statului și nu un prim ministru trecător sau un funcționar cu interese meschine!

La Judecătoria Sectorului 1 București, prima instanță competentă ca să încuviințeze executarea silită, sentimentul este de complot generalizat. **De înțelegere frauduloasă.** După ce primele 35 de dosare au fost încuviințate și motivate de mai multe complete de judecători, brusc, Judecătoria Sectorului 1 schimbă practica și motivează că nu este competentă. Nici măcar atribuirea repetată a competenței de către Înalta Curte nu i-a mai putut îndupleca pe judecători. Au respins tot. Oare a intervenit cineva? Iar? Rezultatele întâzierii și tergiversării la care devine complice Judecătoria Sectorului 1? Pagube adiționale la buget rezultate din penalități acumulate de 1,6 milioane de euro pe zi, în fiecare zi, timp de mai bine de 6 luni. Nu mai calculez, las autoritățile competente să își facă datoria și în acest caz.

Ulterior respingerii cererilor de executare silită, Tribunalul București constată că legea nu este foarte clară și solicită o dezlegare de drept din partea Înaltei Curți. În toate dosarele deschise în baza titlului executoriu, întâlnesc toate cazurile posibile: încuviințări de executare silită dar și respingeri, admiteri de contestații dar și suspendări și chiar amendări ale primului ministru.

Dar consternarea în legătură cu degringolada din justiție, vine de la opinia judecătorului raportor, în cadrul dezlegării de drept în care înaintez aceasta petiție. După ce, cu aroganță, la pagina 17, paragraful 63 documentul enunță că interpretarea dispozițiilor legale în materie nu comportă o reală și serioasă dificultate, paragraful 66 – pe lângă probleme de claritate a exprimării – omite să facă referire la Art. 10 din Codul Civil, care **interzice expres analogia**. Mai mult, în cadrul paginii 17, paragraful 67, **erorile prezentate în document vin pe bandă rulantă**: omite să atașeze și verbul corespunzător „actului administrativ”. Justiția nu reglementează substantive, ci acțiuni asupra acestor substantive!!! Cu alte cuvinte, dacă ne referim la persoană, atunci **violul și sexul cu consimțământ trebuie tratate identic?** În continuare la pagina 19, paragraful 71 expune o **încălcare a principiului rațiunii suficiente**: este necesar ca încheierea actului administrativ bilateral să exprime voința unei părți, tot la fel cum este necesar ca adoptarea actului administrativ unilateral să exprime voința unei părți, dar nu este suficient. De exemplu, anularea actului administrativ reprezintă tot voința unei părți, dar este tratată diferit în contextul Art. 24 din legea 554/2004. La final, **raportul se dovedește incomplet, prin omiterea din textul analizei chiar a practicii Înaltei Curți**: mai multe cazuri de atribuire de competență pe același titlu, către Judecătoria Sectorului 1, adică exact inversa concluziei raportului. Așadar, „să se respingă”, cum a zis reprezentantul guvernului în fața judecătorului vis-a-vis de una din cererile noastre legitime, fără alte cuvinte sau argumente. Și s-a respins!

Având în vedere cele arătate mai sus, în care: nu îmi sunt respectate drepturile, guvernul încalcă statul de drept, instanțele iau decizii contradictorii chiar și în cadrul aceluiași complet și concluzia judecătorului raportor vine în contradicție chiar cu practica Înaltei Curți, **solicit ferm Înaltei Curți de Casație și Justiție a României să dea soluție legală cu privire la calea de executare silită a obligațiilor stabilite în sarcina debitorului guvernul României prin Decizia Înaltei Curți cu numărul 2370/8 mai 2019 în dosarul 1442/2/2015, respectiv obligația de a adopta o hotărâre de guvern sub sancțiunea unor penalități de 1000 de lei pe zi pentru fiecare creditor din dosar.**

Alte mențiuni:

Dotted lines for writing on the page.